

NEM IGAZOLTÁK!

Önéletrajz.

B e s e n y e i István sz. 1917. december 13-án. Biskükküllő negye. Dicsőszentmártoni járás Szókefalva községben. /Romániai terület/ Apám Besenyei Sándor. Anyám Szász Zsuzsanna. Szüleim nincstelen paraszt családból származnak. Apám, mint egyszerű gyári munkás Dicsőszentmártonban a nitrogén gyárgan dolgozott egész gyermekkorom idejéig. Szüleim vagyona egy kétszobás falusi ház volt. Hötven vagyonk testvérek. A következő sorrendben.

Zsuzsanna, Mária, István, Katalin, Ilona, Anna és Erzsébet.

Anyám 13 éves koromban elhalt. Apám és testvéreim Romániában élnek. Iskolai végzettségem 7 elemi. Az elemi iskola elvégzése után Dicsőszentmártonban Molnár Gyula szabó mesternél 3 év fél év alatt a szabó szakmát tanultam ki. A szakmából való felszabadulásom után mint segéd nem tudtam elhelyezkedni. Így üvegyárban, téglagyárban valamint gyárépítkezésnél kubikmunkán dolgoztam 1939-ig.

1939. március 15-én mint katonakötles bevonultam a román hadseregbe Szászsebenre a 1. hegytüzér ezredben. Innen kb. három hónapi kiképzés után, mivel háborús volt a hangulat a magyar határra vittek bennünket, Máramarossziget környékére. 1940. a bécsi döntés megtörténte után, a román hadseregnek erről a területről ki kellett vonulni. Ugyanakkor az időben az orosz hadsereg a románoktól visszafoglalta Beszarábiát. Amikor ezredünket pedig odavezényelték a frontra. Többen voltunk magyarok és elhatároztuk, hogy megszökünk, amit sikeresen végre is hajtottunk.

Magyarországon Erdélyi menekült gyűjtőtáborban kerültünk Mándokra. Itt újra besoroztak bennünket a Horthy hadseregbe. Mi katonák nem szívesen akartunk lenni, amit a sorozóbizottság előtt meg is mondtunk. Erre az a választ kaptuk, hogy nem muszáj, de akkor jelentkezni kell a pénzügyőrséghez, rendőrséghez, vagy pedig csendőrséghez, ha ide felvesznek bennünket., akkor nem kell bevonulni. Így elindultunk próbálkozni. A pénzügyőrséghez nem kellettünk, mer nem volt 4 középiskolánk. A rendőrséghez azért nem vettek fel, mer 175 cm-nél alacsonyabb voltam. Így nem volt más hátra, mint a csendőrség, ide fel is vettek.

1941. január 1-re a Nagyváradi csendőriskolára kellett bevonulnom. Innen három hónapi igen kemény katonai kiképzés után a Magyarlapos csendőrőrsre lettem kihelyezve, mint próbacsendő. Innen 1942. nyarán áthelyeztek az Avasfelsőfalui őrsre. Innen 1943. januárjában szintén a nagyváradi csendőriskolába vezényelték 7 hónapi járőrtársi tanfolyamra. Innen 1943. augusztusban a nyergesujfalui csendőrőrsre lett helyezve járőrtársi minőségben. Itt betegségem miatt igen kevés ideig szolgáltam. Epehólyág gyulladás, sárgáság, valami mellhártyagyulladásom volt, mikkel kórházba is kerültem. Budapesten az 1. helyőrségi kórházban onnan pedig a kaposi hadikórházban kerülve hónapokon keresztül betegeskedtem. Utána pedig 2 hónapig egészségügyi szabadságot csikartam ki. 1944. augusztusban újra az őrsre kerültem. Szeptember 17-én pedig a frontra lettem vezényelve Szekesfehérváron összpontosítottak bennünket. Innen Nádasladányba vittek bennünket. 1944. október 4-én elindítottak bennüket a frontra. Október 6-án meérgettünk Mezőtúrra már este volt. Az orosz hadsereg már elfoglalta Endrődöt. Minket még akkor éjjel utnak indítottak, hogy Endrődről kiverjük az oroszokat. Én utközben lemaradtam és kocsorhegyre kerültem ahol egy özv. Szabó néhinnél levetkőztem. Utána csónakon átjöttem a kőrösön és Gyomrára jöttem. Okt.

8

9-én hétfőn már a vasúthíd építésnél robotoltam, és tovább amíg fel nem épült.

Utána pedig a magtárban az oroszoknál szolgáltam három hónapig. 1945. márciusában jelentkeztem önként katonának az újonnan alakult Magyar hadseregben, de behívót nem kaptam. Így 1945. májusban megnősültem. Feleségül vettem Szabó Piroskát, győmai lakost, akivel most is együtt élek. Gyómán IV. Zrínyi-u.4.szám alatt. Van két családunk, István és Erzsébet 9 év 6 évesek. Vagyoni állapotunk a Zrínyi utca 4 szám alatti két szobás lakás 60 %-ban a feleségem tulajdonát képezi. 1945-46-ban mint alkalmi mezőgazdasági munkás dolgoztam itt Gyómán 1947-51-ig mint szabó segéd. Nyáron harmados kapálást, aratást és mint cséplő munkás dolgoztam. 1951-52-53-ban a mezőgazdasági víziépítő vállalatnál mint traktoros Sztalinnyecsel különböző munkahelyeken gépekkel rizstelepeket építettünk.

1954. február 1-től a Kőrösi állami gazdaságnál a 92 sz. DT. 413 típusú lánctalpas traktorral dolgozom, ahol igyekvő munkám után a legnagyobb megelégedésem fejezhető ki.

Besenyei István *u.*
traktoros